

Hlavním cílem této bakalářské práce je zkoumání vypravěčské techniky Salmana Rushdieho v jeho románech *Půlnoční děti* (1981) a *Hanba* (1983). K pochopení Rushdieho literární tvorby je důležité nahlédnout do jeho života a identifikovat podněty, které tuto tvorbu ovlivnily. Také historie Indie a Pákistánu hrají v jeho dílech důležitou roli. Příběhy *Půlnočních dětí* i *Hanby* se v těchto zemích odehrávají, proto se část práce právě touto historií zabývá. Nadále je Rushdieho tvorba charakterizována jako magickorealistickejší, postmoderní a postkoloniální, a tyto prvky jsou pomocí příkladů z *Půlnočních dětí* a *Hanby* ilustrovány.